

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плѣвения окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Г. Марковъ.

Възкрѣсващитѣ мъртавци.

Народната катастрофа прѣзъ 1913 година нанесе смъртенъ ударъ на управляващата тогава русофилска коалиция. Самъ Даневъ тогава прогласи, че „неговата политика е фалирала“, оттегли се отъ политическия животъ, вѣстникъ „България“ почна безшумно и епитропскитѣ политикани се отрекоха отъ своето знаме като Св. Петъръ отъ Христа. Народницитѣ, пъкъ, загубиха своето високомѣрие, вѣстникаритѣ имъ почнаха да душатъ вратитѣ на нѣмскитѣ агенства, а лидеритѣ имъ отидоха да си лѣкуватъ ушитѣ. Считаше се отъ всички, че една политика, наистина, е фалирала и че партиитѣ, които я прѣдставляваха, не ще се вдигнатъ отъ гроба.

Дойде редъ на другитѣ. Четири години партиитѣ на германофилската политика — радослависти, тончевисти, стамболовисти отъ разнитѣ течения — водиха българския народъ прѣзъ рѣки отъ кърви и сълзи къмъ идеала на „национално обединение“ — и го докараха до втората, по-страшна и безпрогледна катастрофа. Докаранъ бѣ до гроба измъчени български народъ, но въ този гробъ, прѣди всичко потънаха партиитѣ на „либералната концентрация“, прѣзрѣни и отритнати отъ всички. Дойде редътъ на спасителната „демократия“. Шестъ мѣсеци тя, демократическата партия, допусната въ управлението слѣдъ толкова грѣшки и прѣстѣпления само по необходимостъ, поиска да използва тази необходимостъ, за да измъкне изъ калѣта всички сломени знамена на българската буржуазия и да се наложи като нейнъ знаменосецъ. Въмѣсто това самъ тя потъна въ калѣта, позорно и безславно.

Партиитѣ, прѣдставляващи българската буржуазия прѣзъ 40 годишенъ политически животъ, умрѣха позорно и — споредъ мнозина — за винаги.

И, като че ли, това бѣше ангелската трѣба, която пробуди мъртавцитѣ. Разшаваха се заспалитѣ парти-

зани изъ дълбоката провинция, засви-каха се партийни съвѣти и събори, излѣзоха изъ своята дрѣмка шефове на погребанитѣ партии. Даневъ въ Варна, Генадиевъ въ Плѣвентъ, Бобчевъ въ София, Малиновъ въ театръ „Корона“, Тончевъ въ партийния си съвѣтъ, единъ слѣдъ другъ заспалитѣ се размърдаха — мъртавцитѣ възкрѣснаха!

За ново добро ли на българския народъ стана това възкресение, за нови истини ли, които трѣбва да бждатъ възвѣстени или за нови пѣтици, които трѣбва да бждатъ посочени?

Нищо подобно. Всички тѣзи мъртавци се вдигнаха изъ гробоветѣ съ своитѣ дрипи, съ ржжасалитѣ оржжия отъ старитѣ арсенали и изъ военитѣ имъ уста се разнася все това отровно слово, което тровеше политическата ни атмосфера прѣзъ 40 годишенъ свободенъ животъ.

Общиятъ зовъ, съ който трѣбва да бждатъ посрѣщнати на политическото поле тѣзи мъртавци, трѣбва да бжде: *Назадъ въ гробоветѣ!* Не чрѣзъ насилие и тероръ, а чрѣзъ живота и ободрително социалистическо слово трѣбва да се внесе свѣтлина и свѣжестъ въ най-затѣтеното кѣтче на България, за да се прогонятъ прѣди пукването на зората хилавитѣ и безтѣлесни призраци отъ миналото. За тѣзи, които докараха българския народъ до гроба, не трѣбва да има мѣсто въ нашия животъ: сами тѣ трѣбва да бждатъ тикнати и погребани безвъзвратно въ този гробъ!

Фондъ в. Червено Знаме.

По покана № 11 отъ гр. Тетевентъ — Г. Т. Генчевъ 30 лева, Ник. Йотовъ 5 лева, Пжло Ганчевъ 5 лева, Ст. Георгиевъ 20 лева, М. Ивановъ 40 лева, Ст. Петковъ 5 лева, Т. Койчевъ 50 лева.

По покана № 118 отъ гр. Тетевентъ — Д. Д. Стойчевъ 10 л., Митѣ Бановъ 5 л. Всичко 155 лева.

По покана № 92 с. Лозица-Никополско — Тома Поповъ 28 лева, Гр. Къневъ 2 лева и Асенъ Поповъ 5 лева. Всичко 35 лева.

По покана № 114 Т. Изворъ — Тетевентско — Л. Георгиевъ 1 левъ, Н. Ив. Резнѣковъ 5 лева, Н. И. Беровъ 5 л. и Хр. Тоневъ 5 л. Всичко 16 л.

По покана № 130 с. Гложене — Тетевентско — Д. В. Влаховъ 5 лева. Всичко 5 лева.

А. Всичко 225 — лв.

Отъ миналия брой 2063-20 лв.

Всичко 2888-20 лв.

Кр. Мацевъ.

За националнитѣ малцинства.

Буржуазната класа за лишенъ пѣтъ доказа, че не е въ състояние да даде едно трайно и правдиво разрѣшение на националнитѣ въпроси. Тѣзи въпроси за нея сж били винаги, кога повече, кога по-малко, срѣдство, чрѣзъ което тя е омаловажавала борбитѣ на работнитѣ маси за по добъръ политически и економически животъ. Тя хвърляше отѣдлнитѣ нации въ периодически изгрѣбнитѣ и съсипателни войни и съ това отвлѣчаше вниманието на народнитѣ маси отъ своитѣ истински цѣли и интереси.

Чрѣзъ шовинизма и патриотарството, никога господствущата класа не е прѣдставляла да насѣква както отѣдлнитѣ народи, така и националнитѣ меншества къмъ взаимна неприязнь и вражда, съ които пъкъ тя оправда-

ваше съществуването на многоглавата хидра — милитаризмътъ.

Буржуазията съ своя классовъ егоизъмъ винаги е оставяла на заденъ планъ умственото и културно развитие на работнитѣ маси, а за народностнитѣ малцинства тя се е сѣщала само тогава, когато е нужно да ги види като стада прѣдъ избирателнитѣ урни и да ги използва, като срѣдство противъ волята на самия народъ.

Българската буржуазия въ лицето на своитѣ политически котерий допринесе всичко щото инороднитѣ малцинства да тѣнатъ въ най-неприходимо невежество и мизерия и да бждатъ вѣчно една „хюкюматчийска“ покорна избирателна маса, въ който духъ и направлението тѣзи меншества сж получавали политическото си възпитание.

Господарската класа никога не е измѣнявала на своята природа, да използва всичко и всички, безъ ни най-малко да се счете длѣжна да изпълни общията си. Тя винаги е успѣвала да използва чрѣзъ лѣжливи обѣщания за по добъръ животъ, тѣзи малцинства безъ да имъ даде нѣщо и за да ги забрави докогато пакъ потрѣбватъ. Въ нашия законъ за народната просвѣта, се шири отъ дълги години единъ членъ поставенъ тамъ съ твърдѣ понятна цѣль, въ който се казва, че: Държавата може да издържа основнитѣ училища въ погранични, смѣсени, инородни и пр. общини, обаче тѣзи населени съ инородци мѣста, както и голѣма частъ отъ нашитѣ села и до сега нѣматъ никакви училищни здания и никаква грижа не се полага за това, макаръ, че въпрѣки буквата на закона тѣ внасятъ ежегодно за учебното дѣло и общия училищенъ фондъ нопосилни

за тѣхнитѣ бюджети суми, а неграмотността и невежеството сж въ своята стихия.

Но вече денътъ е близо. Въковната мъгла е разрѣдена до такава степенъ, щото прѣзъ нея прозира свѣтлия и блѣстящъ пѣтъ, който води къмъ бждащето социалистическо общество.

Народностнитѣ малцинства въ лицето не на своитѣ кождодери думбази, а въ това на своето работничество и трудящи се маси, трѣзвотрѣбва да погледнатъ въ жалкото си минало и и нерадостно настояще положение и като скѣсагъ веднажъ за винаги съ старитѣ политически партии, въ ржцѣтѣ на които до сега сж били само играчка, да влѣзатъ смѣло въ великата борба, рамо до рамо съ работнитѣ народни маси, за възтѣжествуване на социалистическия идеалъ, чийто побѣда ще бждѣ побѣда на нацийтъ въобще и тѣхна въ частностъ.

Тѣснашкиятъ позоръ въ Ловечъ.

Отъ нѣколко врѣме тѣснащитѣ отъ всички краища на България, изпълнявайки едно нареждане на своя централенъ щабъ, сж се втурнали че една лека и безкрѣвна „революция“, слѣдъ като отгорѣ имъ се каза, че истинската революция е още далече. Започнато е едно повсѣмѣстно разтурване на политически събрания, свикани отъ други партии, разтурване, вършено по единъ организиранъ начинъ отъ банди, водени всѣкога отъ мѣстнитѣ тѣснашки лидери. Съобщението почти за всѣко политическо събрание, станало въ провинцията, се завършваха съ заблѣжката: тѣснашка шайка се опита да разтура събранието, но бѣ заслужено наказана.

Планътъ е много просташки. Понеже общодѣлцѣтъ Пастуховъ гарантира пълната свобода на събранията и тѣснашкиятъ разпенени уста не могатъ вече да прѣдвѣкватъ легендата за „потѣпканата конституция“, трѣбва да почнатъ да се тероризиратъ гражданитѣ отъ другитѣ партии, да се прѣдизвиква намѣсата на властѣта, за да се каже послѣ: „видите ли, социалиста министъръ си служи съ силата на щикове-тѣ и пр. Една стратегия, достойна за жабешката тиква на Кабакчиевци и неговитѣ поклонници.

Тази стратегия, обаче, на 1 юни получи въ Ловечъ такъвъ ударъ, че, сигурни сме, авторитѣ ѝ, като узнаятъ за резултатитѣ отъ нейното приложение, ще се откажатъ за винаги отъ нея, както благоразумно се отказаха въ Плѣвентъ.

На 1 юни Ловчанската обединена социалистическа организация свика публично събрание, на което бѣ опрѣделенъ на говори др. Г. Марковъ отъ Плѣвентъ. Макаръ и назначено събранието за 10 ч. прѣдъ обѣдъ, още въ 9 1/2 ч. обширниятъ театраленъ салонъ бѣ прѣпълненъ. Взети бѣха мѣрки да не бждатъ допуснати въ събранието компрометирани тѣснашки шахкаджии. Прѣди откриването на събранието бѣ обявено отъ др. М. Йовевъ, прѣдседател на събранието, че ще се даде думата на единъ ораторъ отъ всѣко политическо течение и то по 30 минути. Въ отговоръ на това тѣснащитѣ Михалъ Нековъ, адвокатъ, заяви тържествено, че неговитѣ партизани ще изслушатъ оратора, безъ да правятъ обструкция, като помоли да се пуснатъ въ салона и недопуснатитѣ тѣснащи. Тази декларация бѣ счетена

зи чистосърдечна и вратитѣ на салона бѣха оставени своводни още при първитѣ думи, обаче на др. Марковъ освирѣплитѣ тѣснащи почнаха да го апострофиратъ глупаво и неумѣстно. Отредената отъ партината организация полиция ги накара по единъ осѣзателенъ начинъ да се смиратъ. Др. Марковъ посочи отговоритѣ за днешното безнадежно положение на България фактори, както и пѣтищата, водящи къмъ истинско обновление.

Слѣдъ него бѣ дадена думата на тѣснащитѣ Нековъ, който въ 15 минути изхвърли изъ устата си всичкитѣ оржжия, взети отъ арсенала на Работнически вѣстникъ, по далечъ отъ който не се простиратъ познанията на този „трибунъ“, извѣстенъ на всички войници отъ 34 полкѣ като адютантъ на полк. Пано Мариновъ. Колкото и да муржкоплѣщеше тѣснашката шайка, послѣдната виждаше, че каузата ѝ не е добръ защитена и за това падна въ истински възторгъ, когато стамболовиста Ганчевъ започна слѣдъ Нековъ да отправя банални остроумия по адресъ на „широкитѣ“ и сладки комплименти по адресъ на тѣснащитѣ. Тѣснащитѣ се съсипваха да ржкоплѣскагъ, възхитени отъ тази защита, а цѣлото гражданство очудено гледаше на този позоръ и на това „обединение“. Трѣбваше слѣдъ това др. Марковъ да отговори на „възраженията“. Но тукъ тѣснащитѣ забравиха своитѣ „тържествени обѣщания. Нѣкакъвъ непризнатъ талантъ отъ с. Какрина, адвоката Сяровъ, поиска да си каже и той думата. Заяви му се, че това е противъ поетия отъ самитѣ тѣснащи ангажиментъ, но безполезно. Цѣлѣта на тѣснащитѣ бѣше да завладѣятъ на всѣка цѣна събранието и да му наложатъ още единъ свой ораторъ и своя резолюция. Нашитѣ другари бѣха готови да посрѣщнатъ това нападение и тѣ го посрѣщнаха по такъвъ начинъ, че мнозина тѣснащи има да го помнятъ. Стана еднурна схватка за завладяване на трибуната и въ този моментъ присѣтствуващия прокуроръ при окр сждѣ далъ заповѣдъ на пригответената въ-рано рота войници да влѣзатъ и възстановятъ реда въ събранието. Това стана само че и самото сънране биде вече разтурено.

По този начинъ цѣлото гражданство биде свидѣтель на единъ невиданъ позоръ: грубата сила да се намѣси, за да защити едно свето гражданско право отъ посѣгателство, из-

ходяще от хора, които до скоро се наричаха социалисти.

Поведението на тѣснѣнитѣ въ това събрание погнуса всѣки честенъ зритель на това безобразие. Всички граждани бѣха свидѣтели на чудовищния фактъ: цѣлата бивша банда на радослависта Йонко Беселиновъ се прѣселила въ лоното на ловчанския фалшивъ болшевиѣзмъ съ надеждата че скоро ще се дѣлятъ имотитѣ на буржуазията.

На нашата организация въ Ловечъ се отваря благодатно поле за работа слѣдъ този мораленъ погромъ на тѣснѣнината.

ПАРТИЕНЪ ЖИВОТЪ.

с. Николаево, Плъвенско. На 25 май т. г. мѣстната организация устрои събрание на което др. Г. Марковъ говори на тема „Гробокопачи и спасители на българския народъ“. Стеклото се множество често прѣкъсваше рѣчта съ удобрения и я изпрати съ задоволение. Мѣстнитѣ „дружбаши“ проявиха и тукъ своята диващина съ неумѣстни апострофи.

с. Ранита, Луковитско. На 23 май бѣ назначено събрание за образуване на мѣстна партийна група. Кметътъ Витанъ Тодоровъ, модеренъ „д-мократъ“ и фелдфебеля Илия отъ 4 полкъ, дошелъ по изземването и обявилъ себе си за „комендантъ“ се явиха въ това частно събрание и го разтуриха: За това имъ беззаконие е телеграфирано въ министерствата на вътрѣшнитѣ работи и войната. Тукъ, обаче, прѣдупрѣждаваме тѣзи социалистѣдци да си налѣгатъ парцалитѣ, защото има членове отъ наказателния и военно-наказателния закони за тѣзи, които прѣвишаватъ властта си, а „демократията“ не е вече на власт, за да влияе на слѣдствията и сѣдебнитѣ органи.

с. Гулянци, Никополско. На 17 май другаръ Кр. Николовъ прѣдъ 50—60 желѣзничари и другари даде отчетъ като делегатъ въ Желѣзничарския конгресъ. Слѣдъ него др. Кр. Мацевъ говори на тема „нуждата отъ политическитѣ борби на народнитѣ маси“. Двѣ тѣснѣнски кречетала се обадиха, но получиха своето. Основа се партийна група съ 18 членове и мѣстенъ комитетъ: Хр. Николовъ, Гр. Кавалджиевъ и М. Моноу.

с. Торосъ, Луковитско. На 10 т. м. е образувана партийна организация съ 18 члена. Адресътъ на организацията е: Марко Христовъ — шивачъ.

Партийни събрания се устройваха въ Дерманци и Торосъ, на които др. Цочо Братановъ говори на тема: „днешното положение и нашитѣ задачи“. Голѣмъ ентусиазмъ се забѣлѣзва у всички другари за работа.

с. Джбенъ. На 11 того е образувана партийна организация съ 11 члена. Мѣстния комитетъ се състои отъ другаритѣ: 1) Петъръ Тодоровъ — секретаръ, 2) Милчо Христовъ — касиеръ, 3) Недко Петковъ — свѣтникъ, 4) Нено Ботевъ — свѣтникъ и 5) Петко Павловъ — свѣтникъ. Адресъ: Луковитска околия, с. Джбенъ — Петъръ Тодоровъ.

с. Гигенска махла, Никополско. На 14 май прѣдъ добръ посѣтено събрание другаря М. Калбуровъ отъ Гигенъ, говори на тема „пѣтятъ къмъ обновл. и лозунгитѣ на социалистѣтѣ“. Образова се група отъ 12 души.

Въ с. Пелишатъ, Плъвенско. На 29 май т. г. другарятъ А. Рагевъ, придруженъ отъ другаритѣ Ц. К. и С. К., устройва отлично посѣтено събрание въ едно отъ училищата. Съкрушителната критика на старитѣ лични партии силно разгнѣви единъ радославистъ кандидатъ за земледѣлецъ — богатъ землевладѣлецъ. Отговорено му бѣ, както заслужава, но и самитѣ прижтствующи потърсиха отъ него смѣтка за досегашнитѣ му патриотични дѣла.

Яви се на събранието и мѣстната „комунистическа“ група во главѣ своя водителъ и поиска да прогласи събранието за свое, но получи заслуженото отъ самитѣ селяни.

Въ с. Згалево, Плъвенско. На 29 май т. г. другарятъ Рагевъ съ др. Ц. К. устройва събрание. Мощното социалистическо слово намѣри отзвукъ въ лѣганитѣ до сега селски мжченици,

които, удобриха живо направеното отъ социалистѣтѣ въ България и изказаха готовност да подкрѣпятъ дѣлото на собственото си освобожделение.

Ново-Село, Троянско. На 15 май т. г. въ салона на училището се даде утро отъ театр. група при организацията добръ посѣтено. Литературно-музикалнитѣ номера бѣха изпълнени съ успѣхъ. Утрото завърши съ рѣчта на др. Икономовъ, който говори на тема: „Положението и изхода отъ него“. Вечерта се образува група, която прибра най-годнитѣ елементи отъ селото. Въ сѣщия денъ се направиха събрания въ селата Острецъ и Видимата, където сжщо бѣха много добръ посѣтени.

Село Терзийско, Троянско. На 27 априлъ и 3 май добръ посѣтени събрания, на които говориха другаритѣ П. Поповъ и Ив. Терзиевъ. Тѣснитѣ социалисти начело съ „даскалчето“, тамъ се опитаха да внесатъ смутъ и разтурятъ събранията по старъ навикъ, но не имъ се удаде. Образова се група и се избра настоятелство въ съставъ: В. Терзиевъ, Юр. Цочевъ и Ст. Радевъ. Пожелаваме ползотворна работа и хубави успѣхи на другаритѣ въ това село.

с. Ранита, Луковитско. На 29 май т. г. въ селото ни се основа партийна социалдемократическа група съ 21 членове, числяща се къмъ Луковитската с. д. организация. За мѣстенъ комитетъ чл. избраха слѣднитѣ другари: Н. Цокковъ, В. Витановъ, М. Найденовъ, Ст. Йотовъ и Хр. Геновъ. Настоятелъ на в. „Народъ“ и „Червено знаме“ — др. Г. Мариновъ.

Адресъ на групата: Нешко Цановъ. На 1 того групата устройва въ училището много добръ посѣтено публично събрание, на което говориха другаритѣ М. С. Стоевъ и Н. Вълковъ, отъ Плъвенъ.

с. Седовецъ, Луковитско. На 30 май въ салона ни се основа партийна социалдемократическа група, числяща се къмъ-Луковитската с. д. организация. На 1 того групата устройва твърдѣ добръ посѣтено публично събрание, на което говориха другаритѣ М. С. Стоевъ и Н. Вълковъ отъ Плъвенъ.

Адресъ на групата: Василь Ц. Минчевъ.

с. Мършовица, Никополско. На 29 сѣ състоялъ събрание, на което е говорилъ др. Ковачевъ. Събранието било посѣтено отъ 40—50 души и го е изслушало съ най-гълѣмо внимание.

Въ с. Рибенъ, Мъртвица и Злочучене на 24 май се състояха събрания при стечение ни цѣлитѣ села говори др. Г. Димитровъ върху: Задачитѣ на партията. Образувани сж партийни групи и въ тритѣ села.

Въ с. Гулянци и Сомовитѣ на 1 т. г. при добръ посѣтени събрания е говорилъ др. Г. Димитровъ върху: Задачитѣ на партията. Въ Гулянци имаме група отъ 18 члена, а въ Сомовитѣ отъ 69 члена.

ИЗЪ ПЛЪВЕНСКИ ОКРЪЖЪ.

Иѣстниятъ комитетъ на с.-демократическата група (Обединена) въ с. Телишъ, ни праща едно обстойно изложение на дѣлата на бившия прѣдседателъ на тричланата комисия *Спасъ Войновъ* (радославистъ), неговия помощникъ *Лако Йотовъ* (радославистъ) и секретаръ-бирника *Петко Терзийски* (демократъ-радославистъ), съ което настоява прѣдъ прокурора и министритѣ на Вътрѣшнитѣ дѣла и Правосъдието да влѣзятъ въ диритѣ на тия герои и да ги поставятъ на мѣстото имъ. Понеже самото приложение е доста дълго, ще се задоволимъ да изброимъ само нѣкои отъ фактитѣ, изложени въ него, за да подкрѣпимъ настояването на комитетъ да бждатъ дадено подъ сждъ. 1. Спасъ Войновъ е реквизиравъ сѣно, слама, жито, ечмикъ, бобъ, добитѣкъ, кола каруци, долни дрехи, чували, черджета, вълна и пр. Едни отъ реквизиранитѣ прѣдмети заплатилъ изцѣло, други — наполовина, а трети — никакъ. 3. Сжщиятъ при все че прѣди войната бѣше полиганъ е прѣдалъ на реквизиционната комисия 20,000 кгр. слама и 6,000 кгр. сѣно и си е получилъ срѣщу тѣхъ паритѣ. 3. Сжщиятъ е прѣдалъ на реквизиционната комисия 20 кгр. вълна и 32 агнета, при все че има всичко на всичко 25 овце, които сж орташки съ

чичо му. 4. Не записани и не платени до сега на Б. Диновъ 30 кгр. царевица, на Ст. Миновъ 700 кгр. жито. 5. Отъ Ц. Ванчковъ, Ив. Яневъ, Н. Вушевъ, Л. Цокковъ и други още петъ човѣка реквизиравъ 9 свине безъ да ги е заплатилъ. 6. На 70—80 човѣка реквизиравъ личенъ трудъ безъ да го е заплатилъ. 7. Той самъ прѣдалъ за своя смѣтка 20,000 кгр. слама и 6,000 кгр. сѣно, Лако Йотовъ 29,000 кгр. слама и 7,000 кгр. месо. Л. Ивановъ — 20,000 кгр. слама, секретарятъ на гарата Димитъръ Геновъ — 11,000 кгр. и пр. безъ да сж имали нѣкога такива крупни количества отъ тѣзи прѣдмети! 8. Л. Йотовъ е забогатѣлъ и чръзъ открадне по 10 ст. отъ всѣки кгр. бобъ, който събиралъ.

На всички тия пладнешки кражби душата е билъ секретаръ-бирника Петко Терзийски.

Поради постѣпкитѣ на групата на обединенитѣ социалисти въ селото на послѣдѣкъ сж дошли двама ревизори, които сж констатирани всичко изложено и задължили тѣзи трима „господа“ да доплащатъ на ошетенитѣ жители отяденитѣ суми и ги задължили съ още 6,000 лева! Нѣма ли да има и углавна отговорност за извършенитѣ кражби?

ХРОНИКА

Работнически заплати. Мѣстната комисия по работническитѣ заплати е осѣдила работодателитѣ отъ гр. Никополъ — Телико и Сіе да заплати 510' лева, Пан. Чорбаджиевъ, — 1500 лв., Шапкаръ около 2000 лева, Ст. Дончовъ 580 лева, Георги Гицовъ 500 лева, Ст. Д. Тинковъ около 2000 лева. Интересно е че между осѣденитѣ сж ширятъ имената на най-виднитѣ радослависти патриоти въ Никополъ.

Събрание. Инспектора по труда е устроилъ на 22 т. м. събрание на работницѣтѣ въ гр. Никополъ. Говорилъ е на тема: „Нашето работническо законодателство и дългътъ на работницѣтѣ къмъ него“. Събранието е било отлично посѣтено отъ работницѣтѣ. Остава работницѣтѣ сега да извършатъ нуждното отъ своя страна, за да извоюватъ разширение и усъвършенстване на работнишкото законодателство. Това тѣ ще сторятъ само по пѣтя на професионалното си организиране.

Мѣстната комисия по работническитѣ заплати ще заседава едва къмъ края на идущия мѣсець юни, понеже повече отъ прѣпискитѣ по които сж постѣпили заявления сж припратени въ Върх. Админ. Сждъ по касирани рѣшения.

Хигиената на Плъвенъ. При 6 тѣсни социалисти въ общинския съвѣтъ Плъвенъ е потъналъ въ мърсотии. Горещенитѣ настѣпватъ, а агентитѣ и санитарнитѣ власти не дѣйствуватъ. Особено крайнитѣ квартали на града сж напълно занемарени. Потрѣбни сж бързи мѣрки, за да се избѣгнатъ епидемиитѣ.

Редѣкъ случай.

Продава се една вършачка система „РУСТОНЪ ПРОКТОРЪ и & С-ие“ отъ 6—8 конски сили. Работила четири сезона. Желаящитѣ да се отнесатъ на право до Земледѣлческата Кооперация „НИВА“ въ с. Муселиево, Никополско.

Занаятитѣ. Занаятитѣ въ Плъвенския окръжъ сж въ пълненъ застои. Забѣлѣзва се въздържание въ всѣко отношение. Единорѣмеснитѣ голѣми работилници съвсѣмъ заглѣхнаха. Въ замѣна на това майсторитѣ станаха повече. Това се дължи на липсата на сурови материали и на опрѣдѣленъ казаръ. Всѣки работникъ е станалъ господаръ, понеже суровитѣ материали се носятъ отъ консуматоритѣ.

Помощникъ инспектора на труда и работнически лѣкаръ. Понеже подаденитѣ декларации при тукашната инспекция по труда непосредствено отъ работодателятѣ въ Плъвенъ обгръщатъ повече отъ 1500 работника, ангажирани въ производството, за Плъвенъ ще има изборъ за помощникъ инспекторъ на труда, а общината ще назначи работнически лѣкаръ. Изборътъ още не е назначенъ, но навѣрно не ще бжде далечъ.

Сития панъ ситъ, гладния — гладенъ. Съобщаватъ ни отъ Телишъ, слѣдъ ревизията на бившитѣ общинари Сп. Войновъ, П. Терзийски и Л. Йотовъ днешнитѣ общинари демократи (да се запознѣе обрѣ) заплатили на първия 4000 л., а на втория 3000 лева заплатата прѣзъ врѣме на войната, понеже отъ родолюбие(?) не били получавали заплатата прѣзъ цѣлата война! А на общ. фелдшеръ и общинскитѣ и училищни слуги не дали ни стотинка при все че послѣднитѣ бѣха на фронта! Господа демократитѣ общинари дължатъ отговоръ какъ и защо направиха тѣ това, ако не искатъ да бждатъ пометени отъ мѣстата, които заематъ.

Трима секретаръ бирници на една община. Пишатъ ни отъ с. Лозица, Никополско: „По божия милостъ въ нашата община работятъ трима секретаръ бирници: единъ недопрѣдалъ дължността си отъ 5 мѣсеци, другия напуца дължността като неподготвенъ, а третия не приелъ още отъ първия и втория! Общинскитѣ работи спятъ. Искана е отъ селенитѣ ревизия. На това положение винивници сж: демократи, тѣснѣни и деклюзеристи“. Букетъ!

Куриози. На едно събрание на нашитѣ другари въ гара Левски тѣснѣнитѣ дошли съ „революционното“ намѣрение да го осуетятъ. Въ изпълнението на тая си революционна задача викали като бѣсни: „долу 8 часовия работенъ денъ, сега трѣбва 5 часовъ работенъ денъ“, защото въ Англия сега се прѣкарвалъ 5 часовия работенъ денъ! Отрекли даже „Капиталътъ“ на Карлъ Марксъ, който билъ „изпълъ пѣсенъта си“. Гара Левски—Англия—Капитала на Марксъ—тѣсни и пр. Куриози!.

Надзирателъ по подържането въ сп. Мъртвица Д. Коларовъ — тѣснѣнъ, е заплашвалъ съ уволнение работницѣтѣ, за дѣто сж станали членове на желѣзничарския съюзъ. Тоя господинъ си позволява сжщо така да употребява работницѣтѣ за свои домашни работи. Нека тоя типъ знае че има и за неговитѣ дѣйствия отплата.

Дружбашка управа. Въ с. Крушовица, Плъвенско, е започната по настояването почти на цѣлото село ревизия на постоянния съставъ отъ общинския съвѣтъ за врѣмето прѣзъ войната. Този съставъ изхожда отъ землед. дружба. На ревизионната комисия не е позволено да надникне и по раздаване солта, гасъта, захаръта и др., а освѣнъ това още на третия денъ кметството е забранило на ревизионната комисия да продължи работата си.

Тази дружбашка управа е изобличена съ силни думи отъ нашитѣ партийни другари тамъ въ общоселското събрание на 11 того и оцѣтствието е, че землед. дружба е изъ оснѣвитѣ си разклатена.

Ламби Личевъ и Синове — Плъвенъ

Складъ на разни общарски материали обувки. Кожарски артикули за изработване кожи и гьонове.

Отговоренъ редакторъ: Г. МАРКОВЪ.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“—Плъвенъ

ВСѢКИ СЪЗНАТЕЛЕНЪ РАБОТНИКЪ

и всѣки съчувственикъ на истинското кооперативно дѣло, трѣбва да стане членъ на

Работническата Кооперация „НАРОДЪ“ — Плъвенъ.

За записване се внася 10 лева встѣпителна вноска и най-малко 1/2 дѣлъ 25 лв. Записванията ставатъ ежедневно въ магазина на кооперацията.

МЕБЕЛЕНЪ МАГАЗИНЪ „ИНЦЕКЛОПЕДИЯ“

на

СПАСЪ ИВ. ПАЛИГОРОВЪ — ПЛЪВЕНЪ

ул. „Булевардъ“, № 198,
Близо до табашкия мостъ

Съобщава на г. г. интересующитѣ се, че е снабденъ съ разни видове дървени мебели, като: виенски и др. столове, кревати, скринове, гардеропи, бюфети и др. Сжщо се изработватъ и продаватъ Даданъ-Блатови кошерища.

ПРОДАЖБА НА ИЗНОСНИ ЦѢНИ. ПРИЕМАТЪ СЕ ПОРЪЧКИ.

Плъвенъ, май 1919 год.

Съ почитъ:

Спасъ Ив. Палигоровъ.

Керемиди марсилски

Иванъ Н. Желѣзаровъ — Плъвенъ.
Оферти при поискване!

(цигли), каапи и машинени тухли продава фабриката